

Det er en Fordring, som man efter min Mening maa stille, at Ministeren og ogsaa vedkommende Udvalg har Tid til at undersøge Sagen, og jeg vilde ønske, at vi kunde komme til det Standpunkt, at Andragender af den Slags, som indkomme senere end den 1ste September, ikke tages i Betragtning. Dette kunde vel fortjene Overvejelse. Jeg skal for Resten bemærke, at naar den ærede Ordfører hentydede til en mulig Trafikhavner, saa tror jeg ikke videre derpaa; jeg tror snarere, det maa blive en mindre Havn, og for Fisterne kan en saadan Havn ganske sikkert faa sin Betydning. At den ligger ved Endestationen for Jærnbånen, kan faa en vis Betydning, men jeg tror ikke, at man bør skænke disse Drømmerier om, at man der skulde faa en Hovedoversfart fra Skallundborg til Juelsminde, nogen Opmærksomhed og af den Grund give sig til i større Stil at bygge Havneanlæg der. Jeg er altsaa villig til vedblivende at skænke Sagen min Opmærksomhed; den er jo allerede taget under Overvejelse. Nu kommer jeg til Andragendet uden for Udvalgets Liste. Derom maa jeg sige, at det ærede Medlem, der førte Ordet for det, motiverede slet ikke den Indstilling, der her er foreslaaet. Han motiverede en hel anden Indstilling. Andragendet gaar nemlig ud paa Hjælp til en ny Lægebolig, og det ærede Medlem har jo ganske Ret i, at det har jeg ikke det mindste at gøre med. Altsaa for saa vidt maa jeg sige: „Sus forbi“. Det ærede Medlems Fantasi er ganske rigtig. Justitsministeren vilde mulig heller ikke have med det at gøre, det ved jeg ikke, men Lægeboligspørgsmaalet henhører under ham, og under Finansministeren kunne jo alle den Slags Andragender henhøre. For saa vidt man peger specielt paa en Lægebolig, har Indenrigsministeren ikke med Sagen at gøre, men det gjorde det ærede Medlem jo slet ikke heller. Nej, han fortalte, at Sejers var en lille Ø, en lille og trængende Kommune, og det er vistnok sandt. Jeg har al Sympati for den Slags smaa Øer, som maa bære deres Andel af Statens Udgifter og have lidt nytte af mange Statsinstitutioner, som de belømt beliggende Dele af Landet drage større Nytte af, men det er jo slet ikke det, der er Tale om. Det ærede Medlem talte om at skaffe vedkommende Kommune Tilskud, fordi den var økonomisk mindre heldig stillet, om at yde en almindelig Hjælp til Kommunens Udgifter, og naar Andragendet forelaa paa en saadan Maade, kunde det godt henvises til Indenrigsministeren, men det gør det ikke. Det gaar ud paa noget andet, nemlig Hjælp til en ny Lægebolig. Det

ærede Medlem har ganske Ret i, at som det foreligger, passer det ikke for mig, men det kunde jo godt komme til at foreligge under en saadan Form ad Aare, at det kunde komme til at passe at henviser det til Indenrigsministeren. For Resten er jo det, at give ganske almindelig Hjælp til kommunale Udgifter, kun lidet kendt. Det er derimod ikke ualmindeligt, at man giver mindre Der specielt Tilskud til et eller andet Øjemed, og det kunde det jo ogsaa være Tale om, hvis der her forelaa Forslag om et Tilskud i et Øjemed, som jeg i det hele har med at gøre, men jeg tror ikke, at dette Forslag her er heldigt. Det kan være meget muligt, at man bør være opmærksom paa, om ikke vedkommende Ø skal hjælpes paa en eller anden Maade. Jeg har al Sympati for den Slags Øer. Jeg tror ogsaa nok, at man paa forstellig Maade har rakt Haand ogsaa til Sejers, hvad jeg dog ikke tør sige bestemt her, men at tage dette Forslag under Overvejelse tror jeg ganske vist ikke kan nytte noget. Det kan jeg ikke gøre noget ved.

Bertelsen (Bejle Amtz 5te Valoktræs): Jeg kunde gerne efter den højtærede Ministers velvillige Udtalelser have frafaldet Ordet, for dem er jeg rigtig godt fornøjet med. Spørgsmaalet om et Laan til Juelsminde Havn har jo staaet paa Dagsordenen i ikke saa kort Tid. Det var allerede oppe, inden vi byggede Banen, og da var det Meningen, at vi skulde have haft 50,000 Kr. tilovers, som vi kunde bygge Havnen for, men det viste sig, da vi vare færdige, at saa vare de Penge, vi havde, ogsaa brugte, og endbyrdmere maatte vi et Aar eller to efter gøre et Laan paa 60,000 til Banens Materiel. Vi have forsøgt at rejse de Penge her til Havnen paa flere forskellige Maader, men naar vi ere komne til Kommunerne eller til Amtet, have de stadig været bange for at gaa med, thi baade Amtet og Kommunerne have baaret særdeles store Byrder ved saadanne Anlæg for. Alene til private Baner have de bidraget 2,290,000 Kr. Dette er saa stor en Sum, at Amtet og Kommunerne trykke sig ved at gaa længere. Nu ere vi komne saa langt, at vi have faaet de 33,000 her gennem Kommunerne og Amtet, men de tilstødende Kommuner ved Havnen have ikke turdet gaa videre, da de allerede staa med en Udgift af 7 Kr. pr. Td. Hartorn til den Garanti, de have for Banen. Vi mangle altsaa de 35,000 Kr., og derfor er det, vi nu komme til Rigsdaagen og Ministeren for at faa dem som Laan, og jeg tror, dette Andragende er vel begrundet. Det hele, vi have faaet i Forhold til de